

VILNIAUS R. KABIŠKIŲ VAIKŲ LOPŠELIS-DARŽELIS

PROJEKTAS

„VAIKYSTĖ PASAKŲ PASAULYJE“

Parengė: Ilona Fedorovič

Alina Černiavska

Kabiškės 2019

IVADAS

„Seniai pripažinta, kad pasaka - geriausia aplinkos pažinimo mokykla vaikams. Ji supažindina su liaudies gyvenimu, buitimi, jos dvasine kultūra, moko svarstyti, gretinti“ (Matulaitienė, 2003, p. 14). Be šių išvardytų privalumų, pasaka vertinama kaip puiki auklėjimo priemonė. Per šimtmečius susikaupusi liaudies išmintis parodė, kad blogis visada organizuotas, apsikrovęs turtais ir valdžia, o gėris paprastas, kuklus, kartais silpnas. Tiek filosofinė, tiek gyvenimiškąja prasme vyksta nuolatinė gėrio ir blogio kova, o šioje erdvėje fiziškai, protiška, dvasiškai vystosi kiekviena visuomenės karta. Net nekyla abejonių, kad pasaulio ateitis labai daug priklauso nuo to, kokią jaunąją kartą tėvai ir pedagogai sugebės išauginti ir kokiomis dvasinėmis vertybėmis ir moralinėmis normomis ji vadovausis santykiuose su kitais žmonėmis. Moralinėms normoms klostytis vaiko sąmonėje, dvasingumui puoselėti, tinkamiems tarpusavio santykiams diegti labai reikšmingos pasakos, kurios, mokslininkų tvirtinimu, yra bene seniausia auklėjimo priemonė (Barnackienė, Bernotienė, 2009).

Būtina pažymėti tai, kad pasakos nėra šiuolaikinio žmogaus išradimas, jos atkeliavo iš seniausių laikų tautosakos koridoriais. Visose pasaulio šalyse vaikams sekamos pasakos apie milžinus ir nykštukus, princus ir princeses, geras fejhas ir piktas raganas. Kiekvienas žmogus turi vilčių ir svajonių. Vaikams pasakos padeda susikurti savą svajonę. Klausydamas pasakos vaikas susitapatina su herojais ir supranta: norint pasiekti sėkmę ir pergalę būtina įdėti daug pastangų. Pasakos labai svarbios lavinant vaiko kūrybinę saviraišką (Sabaitytė, 2011).

Kaip teigia V. Gražienė (2007), meniška ir tinkama darželinukams literatūra ir tautosaka padeda jiems pažinti pasaulį ir save; ugdo estetinį skonį, padeda intuityviai skirti grožį ir kičą, lavina vaiko mąstymą, kalbą (turtinga literatūros kūrinų kalba papildo „supaprastintą“ suaugusiųjų kalbėjimą su vaikais), ugdo vaiką kaip asmenybę, aktyvina jį, orientuoja į tradicines vertybes (vaikai sužino tautos papročius, tradicijas, perima dorinius principus). M. Karčiauskienė (1997) pažymi ir tai, kad pasakos, kaip kultūrinis tautos palikimas turi itin didelės reikšmės dvasiniam žmogaus brendimui. Jos tenkina vaiko smalsumą, jausmus, kuria ir ugdo jo prote naujas sąvokas, brandina vaiko protą, padeda suprasti daugiau daiktų aplinkiniame pasaulyje; jos vaiko sieloje ilgam laikui palieka gilių įspūdžių, kurie net ir po daugelio metų turės įtakos žmogaus veiksams ir elgimuisi, jo mintims ir jausmams. Pasak M. Lazauskienės (1997), pasakos palaiko vaikų optimizmą ir siekį išsiugdyti dorovines savybes, tarp jų ir darbštumą. Lietuvių liaudies pasakos, kurios moko teisingai suprasti darbą, darbštumą, žmonių pagalbą vienas kitam, yra efektyvi vaikų ugdomoji priemonė.

Projekto tikslinė grupė – Vilniaus r. Kabiškių vaikų lopšelio-darželio vaikai, jų tėveliai bei pedagogai.

Projekto problema. Šiandien pasakos vis rečiau skaitomos, prioritetas teikiamas vaizdinėms priemonėms, kurios kaip gardus patiekalas yra patiekiamas ant lėkštutės su visais personažais, jų atvaizdais, charakteriais - čia lieka labai mažai vietos vaizduotei. Taip pat, pasakas po truputį keičia animaciniai filmai su savo aršiais didvyriais ir gležnomis, puošniomis princesėmis. Būtina pažymėti tai, kad tai ne tik vaikų problema. Pastaruosius du dešimtmečius gyvenimas Lietuvoje sparčiai kinta. Įsigalėjęs kapitalizmas skatina vartotojišką „kultūrą“, materialinės vertybės vertinamos labiau nei dvasinės, gyvenimo tikslu dažnam yra tapę turtai. Tuo tarpu bendravimas ir tradicijos dažnai nuvertinami. Neretoje šeimoje vaikai gana ilgam paliekami vieni prie televizoriaus ar kompiuterio ir susižavi ten rodomais herojais, jų nepaprastais nuotykiams.

Projekto tikslas – skatinti vaikus bei jų tėvelius dažniau sekti, skaityti pasakas.

Projekto uždaviniai:

- 1)Turtinti vaiko fantaziją, ugdyti socialines ir moralines nuostatas, mokyti elgesio normų, turtinti kalbą, teikti estetinį pasigėrėjimą.
- 2)Skatinti vaikus aiškiai, raiškiai skaityti, pasakoti.
- 3)Skatinti šeimas skaityti pasakas.
- 4)Ugdyti vaikų savarankiškumą.
- 5)Ugdyti vaikų kūrybiškumą.
- 6)Auklėti, ugdyti visuomenės narį, padorų pilietį.
- 7)Atverti pasakos „duris“.
- 8)Ugdyti vaikų vaizduotę bei auklėti ir ugdyti padorų pilietį.

Projekto įgyvendinimo trukmė. 2018 09 03 – 2019 05 30

VEIKLOS PLANAS

Eil. Nr.	Veikla	Atsakingi	Dalyvauja
1.	Pasakų kampelių įkūrimas	Ilona Fedorovič	„Nykštukų“ ir „Bitučių“ gr. Tėvai, pedagogai
2.	Rudenėlio šventė: „Trys paršeliai ir rudenėlis“	Alina Černiavska, Ilona Fedorovič	„Nykštukų“ ir „Biručių“ gr. Vaikai ir auklėtojos
3.	Šviesti ir informuoti tėvelius, aptarti su tėvais projekto „Vaikystė pasakų pasaulyje“ svarbą ir reikšmę	Ilona Fedorovič ir Alina Černiavska	„Nykštukų“ ir „Bitučių“ gr. tėvai ir auklėtojos.
4.	„Piešiame pasaką“	Ilona Fedorovič, Alina Černiavska	Vaikų tėveliai
5.	Straipsnis į laikraštį „Knyga-vaikų bičiulis“	Ilona Fedorovič	„Nykštukų“ gr. Vaikai ir auklėtojos
6.	Padaryti plakatą: „Mano mylimiausias pasakos personažas“.	Ilona Fedorovič	„Nykštukų“ gr. Vaikai ir auklėtojos
7.	Plenero kūrimas	Ilona Fedorovič ir Alina Černiavka	„Nykštukų“ ir „Bitučių“ gr. vaikai ir auklėtojos
8.	Surengti popietinę veiklą „Stebuklingos pasakos“	Auklėtoja metodininkė Ilona Fedorovič	„Nykštukų“ gr. Vaikai ir auklėtojos
9.	Vaikų mėgstamos knygutės atsinešimas į grupę	Auklėtoja metodininkė Ilona Fedorovič	„Nykštukų“ gr. vaikai ir auklėtojos
10.	Lankstinukas, atmintinė tėvams	Auklėtoja Ilona Fedorovič	„Nykštukų“ gr. vaikai ir auklėtojos
11.	Pokalbis tema: „Kaip turime saugoti knygas?“	Ilona Fedorovič ir Alina Černiavska	„Nykštukų“ ir „Bitučių“ gr. vaikai ir auklėtojos.
12.	Grožinės literatūros ir smulkiosios tautosakos skaitymas ir klausymas.	Ilona Fedorovič	„Nykštukų“ gr. vaikai ir tėvai

13.	Organizuoti pedagogų diskusiją tema: „Kodėl šiuolaikiniam vaikui pasaka turi būti įdomi“.	Auklėtoja metodininkė Ilona Fedorovič ir auklėtoja Alina Černiavska	Darželio direktorės pavadotoja ugdymui, pedagogai
14.	Pasakų kūrimas	Ilona Fedorovič ir Alina Černiavska	„Nykštukų“ ir „Bitučių“ gr. vaikai ir auklėtojos
15.	Švenčių, parodėlių, akcijų organizavimas.	Ilona Fedorovič ir Alina Černiavska	„Nykštukų“ ir „Bitučių“ gr. vaikai ir auklėtojos
16.	Filmuko, apie knygų saugojimą, pristatymas vaikams.	Ilona Fedorovič	„Nykštukų“ gr. vaikai ir auklėtojos
17.	Vaikų kūrybinių darbų kūrimas apie pasakas.	Ilona Fedorovič ir Alina Černiavska	„Nykštukų“ ir „Bitučių“ gr. vaikai ir auklėtojos, tėvai.
18.	Nuotraukų demonstravimas vykdant projektą. Stendo apipavidalinimas	Ilona Fedorovič	„Nykštukų“ gr. vaikai ir auklėtoja
19.	Projekto apibendrinimas. Sukauptos medžiagos susisteminimas, pristatymas.	Ilona Fedorovič ir Alina Černiavska	„Nykštukų“ gr. vaikai ir auklėtoja
20.	„Knygų medis“	Ilona Fedorovič	„Nykštukų“ gr. vaikai ir auklėtoja
21.	Naujametinės pasakos inscenizacija: „Septyni ožiukai“	Ilona Fedorovič	„Nykštukų“ gr. vaikai ir auklėtojos
22.	Nuotraukų paroda „Šeimos pasakos sekimas“	Alina Černiavska	„Bitučių“ gr.
23.	Akcija „Padovanokime naujų knygų mūsų bibliotekai“	Alina Černiavska	„Bitučių“ gr. vaikai ir auklėtojos
24.	Pasakos „Ropė“ vaidinimas	Alina Černiavska	„Bitučių“ gr. vaikai ir auklėtojos
25.	Sekam pasaką prieš miegą	Ilona Fedorovič	„Nykštukų“ gr. vaikai
26.	Lankymas bibliotekoje	Ilona Fedorovič	„Nykštukų“ gr. vaikai

IŠVADOS

Šis projektas buvo įgyvendintas, nes vaikai labai noriai įsitraukė į mūsų vedamas veiklas. Po projekto vaikai sužinojo, kiek yra daug pasakų, išmoko patys sekti pasakas, suvaidinti jas. Vaikai pradėjo labiau domėtis knygutėmis, iliustracijomis, išmoko jas vartyti, „skaityti“. Labai noriai vyresni vaikai įsitraukė ir į spektakliuko statymą ir vaidinimą. Labai stengėsi suvaidinti kiekvienas savo rolę, nes jų spektakliuką žiūrėjo jų tėveliai. Jiems buvo labai svarbu pasirodyti kuo geriau. Taip pat, projekto metu, buvo praplėstas vaikų akiratis, apsilankant bibliotekoje, kurioje vaikučiams raibo akytės nuo gausybės visokiasių knygų. Daugelis vaikų, bibliotekoje buvo pirmą kartą, todėl nesunku įsivaizduoti, kokią įspūdį jiems padarė biblioteka. Darbuotojos geranoriškai leido pavartyti naujausias knygeles, papasakojo apie bibliotekos veiklą.

Veiklos metu, vaikai noriai įsitraukė į kūrybą, kuriant ir piešiant savo mylimiausius personažus. Tačiau sunkiausia vaikams buvo kurti pasakų personažus iš įvairiausių priemonių. Čia buvo galima išgirsti: „Aš nemoku...“, „Aš negaliu...“, tačiau visų mūsų pagalba, padarėme nuostabius pasakų personažus, vaidinome.

Apibendrinant galima teigti, kad šio projekto metu, buvo pakankamai išlavinta vaikų fantazija, socialinės ir moralinės nuostatos, praturtėjo kalba, estetinis pasigėrėjimas. Taip pat vaikai pradėjo aiškiau, raiškiau pasakoti, pagerėjo vaikų savarankiškumas, kūrybiškumas. Atsirado didesnis susidomėjimas pasakomis, nes vaikai laisvu laiku, kartu žaisdavo mėgstamų pasakų epizodus.